

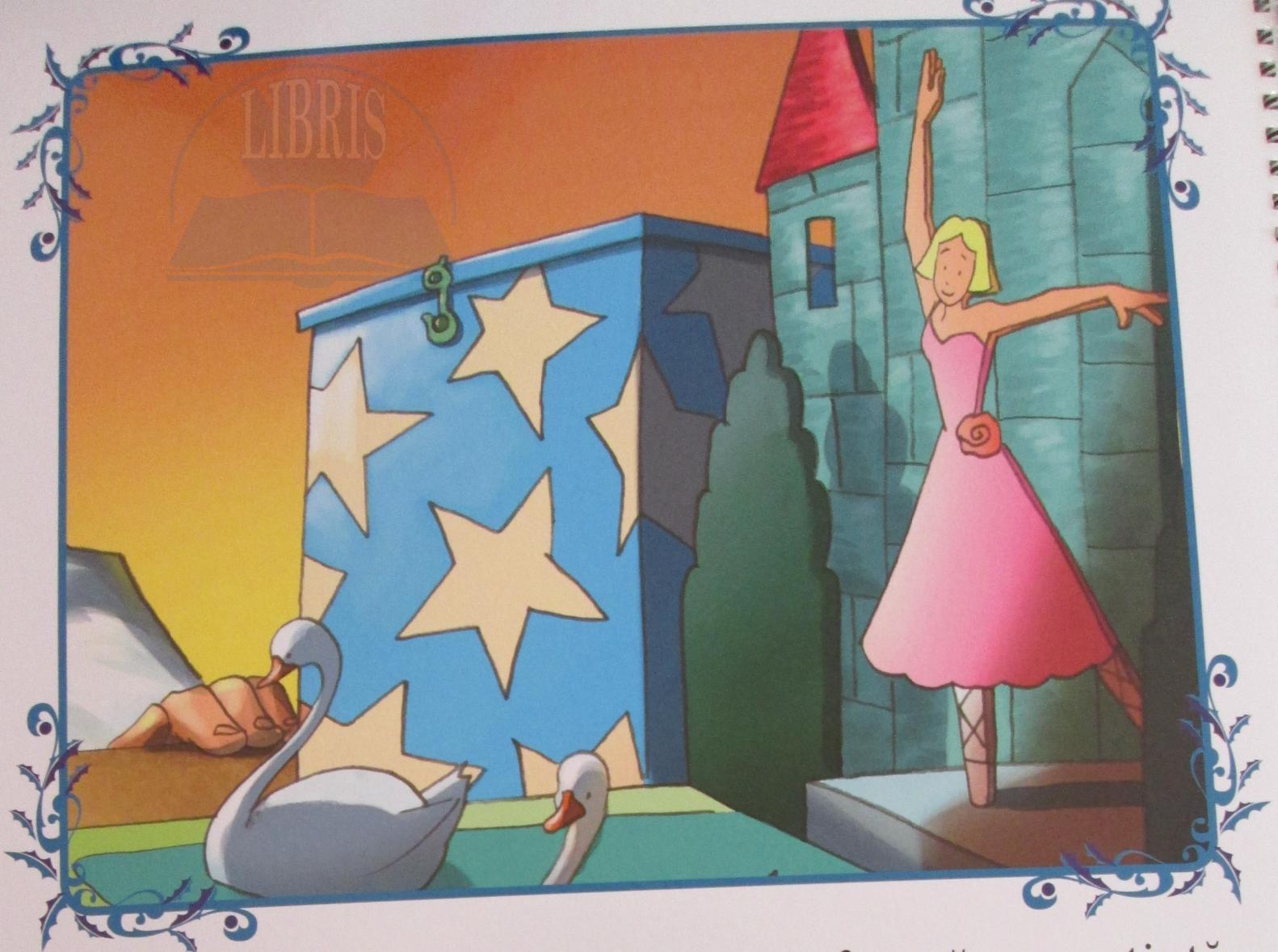

Au fost odată, într-o cutie, douăzeci și cinci de soldaței de plumb, frați, căci fuseseră făcuți cu totii din aceeași lingură veche. Cu arma la umăr și capul drept, își purtau cu mândrie frumoasa uniformă roșu cu albastru.

Un băiețel îi primi cadou de ziua lui. Strigătul lui de bucurie, după ce deschise capacul cutiei, fu primul sunet pe care îl auziră soldațeii de plumb în viață lor. Băiețelul îi înșiră numaidecât pe masă.

Toti soldatii erau la fel, in afara de unul, caruia ii lipsea un picior. Probabil ca fusese turnat ultimul si nu mai fusese suficient plumb. Dar, in ciuda infirmitatii sale, era la fel de voinic ca toti ceilalți.

Ieșind din cutia lor, soldățeii făcură cunoștință cu celelalte jucării, printre care se afla și o frumoasă balerină, îmbrăcată într-o rochie roz, vaporoasă. Părea că plutește, într-atât era de grațioasă în timp ce-și executa pirueta. Soldatul de plumb își închipui că și ea are doar un singur picior, asemenea lui.

„Cred că fata aceasta mi se potrivește“, se gândi el.

Soldatul se ascunse în spatele unei bomboaniere de pe masă, de unde o putea urmări liniștit pe grațioasa domnișoară.

BRBIS

La sfârșitul zilei, toți ai casei se duseră la culcare, iar jucăriile se treziră dintr-odată la viață.

Singurii care nu se clintiră din loc erau soldațelul de plumb și micuța balerină. Ea rămânea dreaptă, în vârful piciorului, în timp ce el stătea țeapă tot într-un picior. Nu-și puteau lua privirea unul de la celălalt. La miezul nopții, totul se opri ca prin farmec și jucăriile intrară în cutiile lor. Numai soldațelul rămase pe loc, cu ochii la frumoasa balerină.

